

เผยแพร่คำสั่งอัยการสูงสุดกรณีไม่อุทธรณ์
คดีหมายเลขดำที่ อท ๖๕/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๒๓/๒๕๖๒
นายสุวิชา จำปาดง จำเลย

อัยการสูงสุด โดยพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ภาค ๓ โจทก์
ระหว่าง
นายสุวิชา จำปาดง จำเลย

เรื่อง เป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำการใดๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายได้ให้เป็นผู้มีสิทธิทำการสัญญา กับหน่วยงานของรัฐ

คดีนี้อัยการสูงสุดมีคำสั่งรับดำเนินคดีอาญาฟ้อง นายสุวิชา จำปาดง ผู้ถูกกล่าวหา ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมตามประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคายกเว้นต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒

ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อท ๖๕/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่ อท ๑๒๓/๒๕๖๒ ของศาลนี้
จำเลย ให้การปฏิเสธ

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ พิพากษาวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ว่า จำเลย มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ (เดิม) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคายกเว้นต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำการโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคายกเว้น ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มิโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๕ ปี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ พิพากษาแก้เป็นว่า ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกสามปีสี่เดือน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีปราบปรามการทุจริตภาค ๓ เห็นควรไม่ฎีกา

อัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยตามฟ้องโจทก์ อันเป็นการพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โดยแก้ไขโทษจำคุกจากที่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยห้าปี เป็นจำคุกจำเลยสามปีสี่เดือน อันเป็นการแก้ไขเล็กน้อยและให้ลงโทษจำเลยไม่เกินห้าปี กรณีต้องห้ามให้ฎีกา ในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘ คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ให้เป็นที่สุด และคดีไม่มีเหตุอันควรฎีกาต่อไป ทั้งข้อที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยไม่เป็นประเด็นสำคัญที่ศาลฎีกาควรวินิจฉัย ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๔๒, ๔๔, ๔๖ จึงมีคำสั่งไม่ฎีกา